

Nr 236.

Av herr **Bergh m. fl.**, om *uppflyttning i högre lönegrad av lappfogdetjänsterna i riket.*

Frågan angående lappfogdarnas löneställning har senast varit upptagen till behandling i statsverkspropositionen till 1948 års riksdag.

Statens lönenämnd hade då i ärendet uttalat, bland annat, att lappfogdarna i lönehänseende syntes böra jämföras med landsfiskaler, så som tidigare skett t. ex. av 1924 års landsstatslönesakkunniga. Enligt lönenämndens mening vore det därför knappast lämpligt att någon förändring vidtoges beträffande den för lappfogdarna gällande lönegradsplaceringen, innan den då pågående utredningen angående landsfiskalsorganisationen och dess lönesättning bleve framlagd. I händelse en förbättring av landsfiskalernas löneställning komme att framgå såsom resultat av utredningen, syntes det — enligt lönenämnden — föreligga anledning att upptaga det föreliggande förslaget beträffande lappfogdarna till förnyat övervägande.

Departementschefen följde lönenämndens linje. Han var icke beredd att då förorda länsstyrelsens förslag i ämnet.

Genom beslut av 1951 års riksdag hava landsfiskalerna fått sin löneställning reglerad. Från den 1 januari 1952 kommer den lägsta lönegradsplaceringen för dem att vara Ca 27 och den högsta Ca 29.

Lappfogdarnas arbetsuppgifter innefatta lapparnas hela näringsutövning och deras sociala förhållanden över huvud taget, liksom också allt fältarbete i samband med länsstyrelsernas förvaltning av kronans marker ovan odlingsgränsen. De beröra även vidsträckta områden i norra Norge, dit lapparna enligt gammal sed flytta under sommarhalvåret och där de genom renbeteskonventionen med detta land tillförsäkrats omfattande nyttjanderättigheter.

Med hänvisning till det ovan återgivna uttalandet av statens lönenämnd synes det skäligt, att frågan om lappfogdarnas lönegradsplacering nu upptages till avgörande. På grund av de särskilda krav och egenartade förhållanden, som äro förenade med lappfogdarnas tjänstgöring, lär det av 1924 års landsstatslönesakkunniga på sin tid framställda förslaget, att lappfogdarna med hänsyn till dem åliggande arbetsuppgifter borde placeras något förmånligare än landsfiskalerna men något lägre än landsfogdarna, fortfarande äga giltighet, och en placering av alla fem lappfogdetjänsterna lägst i den högsta för landsfiskalerna nu gällande lönegraden sålunda vara berättigad.

Under åberopande av det anförda hemställa vi,
att riksdagen måtte besluta om uppflyttning från och
med budgetåret 1952/53 av de fem lappfogdetjänsterna i
riket från nuvarande lönegraden Ca 27 till lönegrad Ca 29.

Stockholm den 25 januari 1952.

Ragn. Bergh.

J. F. Grym.

E. Hj. Nyström.

Hugo Sundberg.

P. J. Näslund.

Nils A. Larsson.
